

Protokół.

54

Lublin, dnia 5 listopada 1944r. Stanisław
Nowakowski, wiceprokurator Izby Apela-
cyjnego w Lublinie i Czesław Okrzegowy,
komisji Badania Źbrodni Niemieckich
w Polsce, przesłuchali w trybie art. 107 § 115
K.p.k. niżej wymienionego, który oświadczył
co następuje:

Nazywam się Stanisław Łudaj,
29 l. Raym. kat., funkcjonariusz
Wojsk. Komendy et. O. w Lublinie,
adres. w Lublinie, ul. Górna 8/5,
niekarany, obywatel. —

W styczniu 1943r. z obojczyca orenkowanego
przez gestapo w Łutowie i po dwóch tygod-
niach pobytu w obozie, z obojczyca prze-
frankportowany do obozu na Majdanku,
gdzie przebywałem do kwietnia 1944r.
Na Majdanku było pięć pól, na
których przebywali więźniowie różnych
narodowości. Komendantem obozu
był Weiss, jego zastępcą Thuman,
a referentem krematorium Stuhlfeldt.
Imienia tego obojczyckiego nie znam.

Stosunki panujące na elajdanku
były okropne. Codziennie Niemcy
umierali z głodu i choroby, byli bici
przez strażników i mordowani.

Bicie było codziennym zjawiskiem
i nieomal rozrywką dla Niemców.

Szeregowym okrucieństwem odznaczał
się Elukfeldt, ten sam, który został
okazany mi na fotografii (zw. oka-
zano fotografię Ericha Elukfeldta).
Elukfeldt niejednokrotnie bił spoty-
kanych więźniów na terenie obozu
i nie raz bez widocznego ku temu
powodu. Podobny wypadek policia
miał miejsce ze mną. Pewnego razu
Elukfeldt zauważył, że usmiech-
niętem się do woźnicy. Natychmiast
zbliznął się do mnie i uderzył mnie
ręką w ramię wskutek czego upadłem
na ziemię, a wtedy Elukfeldt zaczął
mnie kopać po całym ciele i w czasie
tego wybił mi trzy zęby. Innym
dnem razem widać, jak przy-
wilejono transport kobiet i dzieci

Przebieg

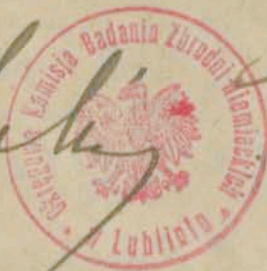
i odrazu zaczęto wędzić je poczt-
kowo do Toruni, a stamtąd do komory⁵⁵
gazowej. Po dwóch godzinach trasy
wyniesiono do krematorium i spalono.
W tej akcji czynny udział brał
Elluhfeldt, pilnijsze aby wszyscy
weszli do Toruni. Niemcy pilnowali
dokola i wydawali polecenia innym
wizantom, którzy znowu kazali przy-
wiezionym kobietom i dzieciom
wchodzić do Toruni, z której wiodło
przejsie do komory gazowej. Wyz-
nienie znajdujący się na elajdanku
wiedzieli w zasadzie to, jeśli transport
od razu był skierowany do Toruni,
to znaczy escheta myślnich śmieci.
Dłaje mi się, że ten transport
kobiet i dzieci składał się z żydów-
nek i ich dzieci, ale nie wiem skąd
został przywieziony. Wracając
do osoby Elluhfeldta, pragnę
jeszcze nadmienić, że był on
postrachem całego obozu. Za-
gadawsam, że Elluhfeldt był zawsze

potrzebny na twary w czołwie pętlami
 słuszy na elajdanku. Na obywatel
 mi fotografii w domu deisiernym
 elchsfeldt jest o wiele nieupływy
 nie mniej jednak podawam go. Wiza-
 nionie pracujący w krematorium spo-
 wiadali, że przywiezionym trupom, elch-
 feldt zaraz wybijał zęby i zbierał
 je do garbka. Z opowiadania więźniów
 zatrudnionych przy krematorium wie-
 domo mi, że partyzantów schwyta-
 nych przez Niemców w czołwie akcji
 przywożono wówczas do krematorium
 i rozstrzeliwano ich, a następnie trupy
 palono. W egzekucjach tych czynny
 nosił brat elchsfeldt. - Należy
 nie mieć wątpliwości do dodania.

M. Nowakowski

M. NOWAKOWSKI

podpisano
 Nowakowski